

men derimod er der en Forskjel med Hensyn til Ordningen af det Personale, der ønskes.

I det Lovforslag, som blev forelagt i 1880, var Intendanturkorpset inddelt i en Intendanturstab og Regimentsofficerer, og noget Vignende finder Sted i det Forslag, der nu foreligger for det høie Thing, idet Forpleiningsvæsenet her er overdraget til en Intendanturstab og Hærens Forpleiningskorpset. Ved de Forhandlinger, som have fundet Sted tidligere, har jeg ikke kunnet finde Udtalelser, som bekæmpede eller stod i Strid med en saadan paatænt Ordning, og man maa vist ogsaa indrømme her, at Hærens Forpleiningstjeneste fordrer dels et Personale, der, som hørende til Hærens større Kommandoled, er i Stand til at følge de Anvisninger, som komme derfra, og til hurtig at fatte Beslutninger og sørge for i rette Tid og paa rette Sted at have Hærens Fornødenheder til Stede i tilstrækkelig Mængde, og desuden en Gruppe af Embedsmænd, som ere nærmere knyttede til de enkelte taktiske Afdelinger, og som kun have at bestille med Forpleiningen af en taktisk Afdeling, have at sørge for de afleverede Varer og Materialier. Hos denne sidste Gruppe fordrer man en høi Grad af Nødelighed, Paaidelighed og Nøiagtighed i Regningsførelse, medens man hos den forrige Gruppe tillige maa fordrer en vis Snarraadighed og Handledygtighed, som gjør det muligt for dem, selv naar de Forudsætninger, de ere gaaede ud fra, ikke slaar til, hurtig at kunne træffe sine Forholdsregler. Jeg mener derfor, at en Intendanturstab, som den er foreslaaet, maatte være at betragte som en Generalstab i Forpleiningstjenesten og virke i Samklang med Hærens Generalstab.

Medens jeg saaledes antager, at man vil kunne være enig om § 1 i dette Lovforslag, er det tvivlsomt om Enigheden fortsættes, naar vi gaa videre. I §§ 2 og 9 er der nemlig kommen nogle nye Bestemmelser ind, som jeg skal tillade mig at fremstille for det høie Thing. Der er to Sider af Sagen. Først har man, ligesom i det Lovforslag, der blev forelagt af Krigsministeren i 1880, gennemført Tanken fra Loven om Forpleiningsvæsenet af 1868, hvor Underklasserne vare militært ordnede, og tænkt denne Ordning gennemført ogsaa med Hensyn til Overklasserne. De forskjellige Krigsbestyrelser have stillet sig forskjelligt til dette Spørgsmaal. Som jeg nævnte, gif Forslaget af 1880 ud paa det Samme, hvorimod den høitærede Krigsminister ved sine Forslag baade i Fjor og i Aar i Landsthinget havde bibeholdt den nuværende Ord-

ning, hvor Forpleiningskorpset har civilmilitære Embedsmænd, der ikke ere Officerer. Der har ikke dannet sig nogen fast Praxis i saa Henseende i fremmede Stater. Medens der er nogle Stater, hvor Alt, hvad der hører til Intendanturpersonalet, er civile Embedsmænd, selv om de i Forveien skulde have været Officerer, er der andre Stater, hvor Intendanturvæsenet er militært ordnet. Jeg tror nu, at Ordningen af dette Spørgsmaal mest er en Banesag. Vi have selv her hos os i Krigen 1848—50 haft militære Distinktioner for Regimentsførere, og efter hvad jeg har hørt, har man i de Stater, hvor Intendanturkorpset er militært ordnet, ingen Ulemper set af, at Intendanturembetsmændene ere Officerer. Jeg tror derfor, at naar man vænner sig til det, vil det heller ikke være nogen Gene her, medens det selvfølgelig især i Begyndelsen vil forekomme navnlig os Militære fremmed. Men naar man ordner det Hele militært, mener jeg ogsaa, at saa maa Afdelingen som saadan indordnes i Hæren som ethvert andet militært Korps. Den anden Nyhed, som er fremkommet i §§ 2 og 9, er det, at der er gjort en Udskillelse mellem en Intendanturstab og Forpleiningskorpset i to fuldstændig selvstændige Afdelinger, ganske vist under samme Chef. Det er tidligere ikke traadt frem paa den Maade, heller ikke i Forslaget af 1880; der var det Hele samlet i een Paragraf, idet man mente, at de to Korps, selv om de vare forskjelligt med Hensyn til Embedsmænd, dog smeltede sammen paa den Maade, at de maatte danne en Helhed. Jeg vil ogsaa tage en lille Reservation imod, hvad der er vedtaget i Landsthinget. Jeg tror ikke, at det er heldigt i en Lov at vedtage Bestemmelser, som ikke stemme overens med Hærens Lov, og man maa søge at indordne det militære Korps, naar det kommer, som andre militære Korps i Hæren. Det er tilbøieligt i §§ 10—19, hvor en hel Del af de Bestemmelser, som nu gjælde for Hærens øvrige Korps og Afdelinger, ogsaa foreslaas at gjælde for Forpleiningsvæsenet, særlig Udtagning af Befalingsmandsbelever, Bemyndigelse til Antagelse, Forkommelse og Afstedigelse af Underofficerer, og Ansættelse og Hjemsendelse af Sekondlieutenanter og Korporaler, alt det er fuldstændig analogt med, hvad der findes i Hærens Lov. Derimod er der i § 3 indkommet en Bestemmelse, til hvilken der ikke findes noget Tilsvarende i Hærens Lov, og som jeg derfor i dette Dieblift staar lidt reserveret imod. Der staar i § 3: „Ved Afgang i Kapitainklassen finder efter foregaaet Ophøielse i Klassen Besættelse af den ledige Plads Sted“, osv.; det forudsættes altsaa,